

Jeg tror nok, at der ude i Befolkningen har været en noget for stærk Tendens til, naar man talte om Statsbanernes Økonomi, udelukkende at hæfte sig ved Spørgsmaalet om deres Udgifter. Naar f. Eks. Statsbanernes økonomiske Resultater paa et vist Tidspunkt for nogle Aar siden var saa forholdsvis daarlige, ssa skyldtes dette ganske givet ikke alene det store Personale, de stærkt stigende Udgifter til Statsbanernes Tjenestemænd, det skyldtes ogsaa den Form for Forhøjelse af Godstaksterne, man havde brugt under Krigen, de procentvise Forhøjelser, som gjorde, at det Gods, der blev befordret paa de lange Strækninger, kom til at køre for billigt, fordi den Del af Statsbanernes Udgifter, der særlig var steget, var Udgifterne til Kul, altsaa Udgifterne til Fremførelse af Godset; disse Udgifter var særlig store paa de lange Distancer.

Men paa den anden Side maa man naturligvis stadig med Glæde følge alle de Bestræbelser, som udfoldes fra Statsbaneadministrationens Side for at nedsætte Udgifterne til Tjenestemænd, derigennem at disses Antal indskrænkes, saaledes at Statsbanerne kommer til at arbejde med et Personale, der staar i Forhold til det Personale, der f. Eks. anvendes ved tilsvarende private Virksomheder. Man kan kun med Glæde se paa de Tal, der fremgaar af Statsbanedriftens Beretning, og som viser, at Antallet af Funktionærer arbejdende under Statsbanerne nu er pr. Banekilometer 8,74; det var i 1923 efter den sidste Driftsberetning, medens der Aaret før var 9,12 og endnu et Aar tidligere 9,72. Det er en ganske betydelig Nedsættelse. Denne Nedsættelse af Antallet af Tjenestemænd er stadig fremadskridende og har i det hele taget været fremadskridende lige fra det Tidspunkt, da den daværende Trafikminister, det nuværende ærede Medlem Hr. Slebsager, begyndte at indføre mere Økonomi paa dette Omraade, efter den noget for stærke Tendens til at ansætte Tjenestemænd, der havde været gældende under den radikale Trafikministers Regimenter.

Jeg tror, det vilde have nogen Betydning for Spørgsmaalet om Kontrollen med Statsbanernes Udgifter at faa Mulighed for hurtigt at kunne se, hvor store Statsbanernes Udgifter er for hver enkelt Station, og jeg kunde tænke mig, at det vilde have Betydning at faa fremført et Ønske om et saadant Regnskabsvæsen ved Statsbanerne, at man blev i Stand til til enhver Tid at opgøre,

hvad hver af Statsbanernes Stationer kommer til at koste.

Selv om der findes enkelte Punkter i Lovforslaget om Ændring af Statsbanernes Takster, som maa underkastes en meget nøje Undersøgelse i det kommende Udvalg, gaar jeg ud fra, at man fra alle Sider i det store og hele vil acceptere de Principper, som ligger til Grund for Lovforslaget, navnlig det Princip, at Statsbaneledelsen skal have saa stor Frihed som muligt. Jeg vil dog sige, at en alt for stor Frihed vil kunne føre noget for vidt i Forholdet til en af de Konkurrenter, Statsbanerne har faaet i de senere Aar, nemlig Ruteautomobilerne, og jeg kunde tænke mig, at man i den kommende Udvalgsbehandling ogsaa meget nøje maa undersøge, hvilke Konsekvenser denne Frihed vil have for de Ruteautomobiler, som maa anses for paakrævede eller naturlige under Hensyn til Befolkningens Tarv. Jeg vil haabe, at man vil komme ind paa en Undersøgelse af hele dette Spørgsmaal og derigennem naa til et fremtidigt Samarbejde mellem Banerne og Ruteautomobilerne, et Samarbejde, som uden Tvivl vil blive til Gavn for de virkelig nødvendige og gode Automobilruter, til Gavn for Statsbanerne og til Gavn for Befolkningen.

De andre Forslag, som er fremsat samtidig med de to Statsbanelove, har akkurat den samme Karakter; de tilsigter ogsaa at skabe Forrentning, at skabe mere Frihed for de paagældende Administrationer, skabe gode og enkle Styrelsesformer, og jeg tror ikke, at der fra mit Partis Side paa væsentlige Punkter vil blive rejst Indvendinger mod de paagældende Lovforslag. Med Hensyn til Forslaget om Telegrafvæsenet vil jeg nævne, at jeg finder, det er overordentlig heldigt, at man sparer et Kontor ved at slaa Sekretariatet og det juridiske Kontor sammen; det er en naturlig Ting, at netop det juridiske Skøn udøves i Sekretariatet.

Jeg skal med disse Bemærkninger udtale, at mit Parti, som gaar ud fra, at de paagældende Lovforslag gaar i Udvalg, vil behandle dem velvilligt, men ønsker en nøje Undersøgelse af de Punkter, jeg her har nævnt, og som maaske bør ændres i visse Retninger.

Rasmus Rasmussen: Efter den Velvillie, hvormed den højtærede Trafikminister har faaet sine Forslag modtaget af de tre Partiernes Ordførere, som har talt før mig; kan man gaa ud fra, at de fremsatte Forslag vil faa en forholdsvis let og bekvem Gang